

**Міністерство освіти і науки України
Ministry of Education and Science of Ukraine
Близькосхідний технічний університет
(Middle East Technical University (METU) (Turkey)
Венеціанський Університет Ка-Фоскарі
(Ca' Foscari University of Venice) (Italy)
Інститут філософії НАН України
Institute of Philosophy of the National Academy of Sciences of Ukraine
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
M.P.Dragomanov National Pedagogical University
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Oles Honchar Dnipro National University**

ОСВІТА І НАУКА У МІНЛИВОМУ СВІТІ: проблеми та перспективи розвитку

**МАТЕРІАЛИ
Міжнародної наукової конференції**

29-30 березня 2019 р.

Частина I

**Proceedings of the International Scientific Conference
Education and Science in a Changing World:
Problems and Prospects for Development**

**Dnipro, Ukraine
March 29-30, 2019**

Part I

**Дніпро
2019**

Редакційна колегія:

Оковитий Сергій Іванович, д.х.н., проф., проректор з наукової роботи Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Токовенко Олександр Сергійович, д.філос.н., проф., декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Трампус Антонію, доктор наук з історії, професор Департаменту лінгвістики та порівняльних культурних досліджень Венеціанський Університет Ка-Фоскарі (Ca' Foscari University of Venice), Італія.

Октай Танзевер, доктор філософії з політичних наук, професор, декан факультету міжнародних відносин Близькосхідного технічного університету (Middle East Technical University (METU)), м.Анкара, Турція.

Іщенко Ігор Васильович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Хамітов Назіп Віленович, д.філос.н., проф., провідний науковий співробітник відділу філософської антропології Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України

Крилова Світлана Анатоліївна, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософської антропології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

Висоцький Олександр Юрійович, д.політ.н., проф., професор кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Кривошеїн Віталій Володимирович, д.політ.н., проф., завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Третяк Олексій Анатолійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри політології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Окороков Віктор Броніславович, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Ключник Руслан Максимович, к.політ.н., доцент кафедри політології та міжнародних відносин Університету імені Альфреда Нобеля.

Міхейченко Марія Анатоліївна, к.політ.н., доц., доцент кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

О 72 Освіта і наука у мінливому світі: проблеми та перспективи розвитку. Матеріали Міжнародної наукової конференції. 29-30 березня 2019 р., м.Дніпро. Частина I. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. — Дніпро: СПД «Охотнік», 2019. — 400 с.

У збірник вміщено матеріали Міжнародної наукової конференції «**Освіта і наука у мінливому світі: проблеми та перспективи розвитку**», що присвячені осмисленню найбільш важливих наукових та освітніх проблем сучасності, окресленню перспектив їх вирішення, розробці стратегій подальшого розвитку наукового та освітнього потенціалу в світовому контексті, узагальненню досвіду викладання та визначенню шляхів реалізації виваженого підходу до оптимізації освітніх практик з огляду на нові виклики та кращі світові досягнення. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

© Колектив авторів, 2019

© ДНУ ім. Олеся Гончара, 2019

таких складних довготривалих (3 години, 200 тестів) іспитах, як КРОК-1. Але важливим є й той факт, що не всі студенти з низькими психофізіологічними показниками мають низьку успішність. Це, скоріш за все, пов'язано з високою вмотивованістю та наявністю інших власних властивостей.

Таким чином, можна зробити висновки, що успішні та неуспішні в навчанні студенти відрізняються за емоційно-вольовою сферою та інтелектом. Успішність в навчанні в студентів з низьким рівнем психофізіологічного стану підлягає подальшому дослідженню, що сприятиме усуненню причини незадовільного навчання, розробці нових методів навчання з розкриттям інших психологічних характеристик студентів і підвищенням якості їх навчання.

Список використаних джерел

1. Cook D. A. *Motivation to learn: an overview of contemporary theories* / D. A. Cook, Artino A. R. // *Medical education*. – 2016. – N 50. – P. 997–1014. 2. Колдунов В.В. Вплив психофізіологічних особливостей студентів III курсу на їх навчання на кафедрі патологічної фізіології ДЗ «ДМА» / В.В. Колдунов, Г.А. Клопоцький, Ю.В. Козлова [та ін.] // *Медичні перспективи*. – 2018. – Т. 23, № 4. – С. 11–15. 3. Особливості навчальної мотивації у студентів вищого медичного навчального закладу / І. М. Бондаренко, В. Ф. Завізіон, В. С. Кислицина [та ін.] // *Медичні перспективи*. – 2015. – 15, Том XX, № 2. – С. 17–25. 4. Мандель Б.Р. *Педагогика высшей школы: история, проблематика, принципы: учебное пособие для обучающихся в магистратуре* / Б.Р. Мандель. – М.; Берлин : Директ-Медиа, 2017. – 618 с.

Г. А. Гарагуля, О. Г. Черкасова

СИМУЛЯЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ 4 КУРСУ НА КАФЕДРІ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ 1

У 2009 році Світовий альянс за безпеку пацієнтів за підтримки ВООЗ опублікував Керівництво щодо забезпечення безпеки пацієнтів для медичних вишів, у якому наголошувалося на необхідності створити безпечне освітнє середовище для набуття клінічних навичок (зокрема із застосуванням симуляційних технологій). В такий спосіб майбутній лікар чи фахівець, який опановує нові навички, не боїтиметься припускати помилки, відпрацьовуватиме техніку і водночас відчуватиме міру своєї відповідальності за результат надання медичної допомоги[1]. Симуляційне навчання доповнює клінічне, завдяки чому виникає можливість значно підвищити рівень компетентності майбутніх лікарів. До того ж це позитивно впливає на організацію самого навчального процесу. Не доводиться чекати, доки в клініці з'явиться «потрібний» пацієнт, у будь-який час можна змодельовати складний або рідкісний випадок і повторити його стільки разів, скільки потрібно для набуття необхідного рівня компетентності фахівця, відсутня «прив'язка» графіка занять до роботи клініки тощо [4].

Орієнтовна класифікація типів симуляторів, що використовуються у медичній освіті: 1) комп'ютеризовані манекени, екранні симулятори (дозволяють імітувати відповідну реакцію); 2) анатомічні моделі - використовуються для навчання окремим умінням і навичкам; 3) фантом - модель людини або його частини в справжню величину, що заміщає оригінал, який зберігає тільки деякі важливі його властивості (сприяє формуванню системи взаємопов'язаних умінь і навичок); 4) манекен - фігура, на якій можна формувати систему взаємопов'язаних умінь і навичок; 5) тренажер - пристрій для штучного створення (імітації) різних ситуацій або об'єктів, що дозволяє формувати окремі навички та вміння; 6) стандартизовані пацієнти; 7) система ситуаційних завдань; 8) навчальні ігри клінічного типу (дозволяють формувати вміння клінічного мислення); 9) навчальні ігри організаційно-діяльнісного типу (сприяють формуванню професійних умінь і навичок організаційного характеру) [2].

Основна частина. На кафедрі Внутрішньої медицини 1 для студентів 4 курсу, які

навчаються на циклі внутрішні хвороби Модуль 1, в навчальний процес залучаються елементи «симуляційної медицини». Навчальний план і програма з фаху «Внутрішні хвороби» охоплюють усі розділи внутрішньої медицини з вивченням широкого кола нозологій. Не завжди на практичному занятті викладач може продемонструвати хворого з нозологією, що відповідає темі заняття. Саме тут знадобляться елементи «симуляційного навчання». Вони можуть мати вигляд клінічної ситуації на папері або імітаційної гри. Наприклад, викладач пропонує кожному студенту описати скарги, анамнез, об'єктивний стан, схему і дані методів обстеження, лікування та методи профілактики певного захворювання віртуального хворого. Студенти отримують індивідуальні завдання з різними варіантами перебігу й ускладнень хвороби. Після цього віртуально створені історії хвороб детально аналізують і обговорюються. Викладач акцентує увагу на допущених помилках і методах їх усунення.

Ще одна із інтерактивних методик, що сприяє розвиненню компетентносних здібностей майбутніх фахівців – імітаційна гра. Для виконання цього виду роботи студенти виступають в якості хворого, лікаря, лікаря – лаборанта, функціонального діагноста та фармацевта. За заданими викладачем умовами, студенти мають представити симульовану ними клінічну ситуацію. Студенти не задіяні в завданні, приймають участь у обговоренні. Підчас проведення такого виду роботи, студенти приймають в ній участь в якості доповідачів та слухачів. Імітаційна гра вимагає не тільки знання теми, а і певного акторського мистецтва, що, як виявилось, добре сприймається студентами.

Висновки. Такі види симуляційних робіт, що застосовуються нами на практичних заняттях зі студентами 4 курсу, сприяють розвитку клінічних компетенцій. Формують у майбутніх лікарів навички взаємодії у команді, а також професійних умінь і навичок організаційного характеру. Дозволяють відшліфувати алгоритми роботи з пацієнтами у різних клінічних ситуаціях.

Список використаних джерел

1. Buck G. H. *Development of simulators in medical education* / Buck G. H. // *Gesnerus: Swiss Journal of the History of Medicine and Sciences*. – 1991. – V. 48. – P. 7-28.
2. <http://zmapo.edu.ua/index.php/metod/394-simulation-technology>.
3. https://nmc-pto.rv.ua/DOK/IMN_2005.pdf.
4. https://nmc-pto.rv.ua/DOK/IMN_2005.pdf.

М. О. Корніленко, Н. С. Трясак, С. І. Хмель

ЗНАЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ З ПАТОФІЗІОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ СТОМАТОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ДЗ «ДМА»

Швидкість розвитку медицини як науки та сфери практичної діяльності обумовлює необхідність створення нових підходів до навчання та викладання в закладах вищої освіти, зокрема медичних. Наразі, одним з найбільш ефективних для підвищення якості навчання є впровадження компетентнісно-орієнтованого підходу в медичній освіті, що, сприяє підготовці висококваліфікованих спеціалістів в галузі «Стоматологія» [1].

Відомо, що саме компетентнісний підхід визначає результативно-цільову спрямованість освіти, що є його перевагою над іншими підходами, а включення компетентнісного підходу в систему медичної освіти відповідає сучасному науково-технічному розвитку та міжнародним вимогам [2].

Розглядаючи компетентність, як сучасне поняття, можна виділити професійну компетентність, що безпосередньо пов'язана з особливостями професійної діяльності, кінцевим результатом якої є формування висококваліфікованого, освіченого лікаря, здатного реалізувати отриману інформацію у практичній діяльності.